

GÜZELE GÜZ/ELLERİMLE

veresiye acılar alırım yeni yetme bir öğrenci heveslisiyim bahçende
orta sınıf mimari ile dağlanınca onurum sevda sagularıyla yıkanırım
aslında beni ele veriyor içimdeki dalgalar başka biri oluyorum
ölüme çağırıyor göğsümü yarıp yarıp yonttuğum heyecanlar
tahtalardan kaçan nasıl bir öğretmenim elimde ayrılıklar
şapkası başından düşse bir generalin sürgünlüğüm nazlara
sokaktan geliyorum ey halkım unutma beni unutturma beni
sıkılmış bir yumruktur sesim sessiz bir firardır karşımda kabullen öğrenciliği

gözleriyle gülen kadın oysa kızlığın duruyor masamda inceliğin
zilkale ayder bol köpüklü türk kahvesi nerde bırakır seni içimdeki kış
üşüyorum nedense masaya bırakıyorsun duruşma gülüşlerini
ne mi yapıyorum alıp onları temize çekiyorum şikâyetle gül
seni alıp temize çekiyorum yine sen oluyorsun yokluğunu düşürme saçlarıma
yokluğun dudaklarında geçilmiyor kırmızıdan dişlerine bulaşık
seni alıp adıma ekliyorum bir aşk filizlenir mi yorgunum titriyorum
şimdi ben aşkın karşısında hazırlıksız yakalanmış acemi miyim

güzele güz/ellerimle merhaba her an yeniden yeter ki bana gel
hayır bana koş ne gelmesi neden ediplere karşı bu dikkat
tabakta kül bırakmayan kim kimdir gölgede seni sayıklayan
kalpleri mi dilleri dinleri mi ortak olmalı seninle seni isteyenin
selam hep benden mi gelmeli sana yağmurun mekânı ben mi olmalıyım
sen hangi inancın çardak altısın şiirin bir harfini söküp yürüyorum ben
git ocak bu netameli dallarda gezinme olma gölgede titreyen efkârdan
dağsam baharı severim dalsam kışları haydi baharım hicabımız bol olsun